

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

10. travnja 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Informiranje i zaštita potrošača – Uredba (EZ) br. 1924/2006 – Prehrambene i zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani – Označavanje i prezentiranje hrane – Članak 10. stavak 2. – Vremenska primjena – Članak 28. stavci 5. i 6. – Prijelazne mjere“

U predmetu C-609/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Njemačka), odlukom od 5. prosinca 2012., koju je Sud zaprimio 27. prosinca 2012., u postupku

Ehrmann AG

protiv

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik vijeća, M. Safjan (izvjestitelj), J. Malenovský, A. Prechal i S. Rodin, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

tajnik: A. Impellizzeri, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 10. listopada 2013.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Ehrmann AG, A. Meyer, *Rechtsanwalt*,

— za Europsku komisiju, S. Grünheid i B.-R. Killmann, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. studenoga 2013.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 10. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (SL L 404, str. 9. i ispravak u SL 2007, L 12, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.) kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 116/2010 od 9. veljače 2010. (SL L 37, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 299.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1924/2006).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Ehrmann AG (u daljnjem tekstu: Ehrmann) i Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (udruga za borbu protiv neloyalne konkurencije; u daljnjem tekstu: Wettbewerbszentrale) u vezi s vremenskom primjenom obveza navođenja informacija predviđenih u članku 10. stavku 2. Uredbe br. 1924/2006.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Sukladno uvodnim izjavama 1., 9. i 35. Uredbe br. 1924/2006:

„(1) Sve veća količina hrane koja je označena i koja se oglašava u Zajednici na sebi nosi i prehrambene i zdravstvene tvrdnje. Kako bi se osigurala visoka razina zaštite potrošača te olakšao njihov izbor, proizvodi stavljeni na tržište, uključujući i uvezene proizvode, trebali bi biti sigurni i označeni na odgovarajući način. Raznovrstan i uravnotežen način prehrane preduvjet je dobrog zdravlja, a pojedini proizvodi imaju relativnu važnost u kontekstu ukupnog načina prehrane.

[...]

(9) Postoji širok raspon hranjivih tvari i drugih tvari, uključujući, ali ne ograničavajući se samo na vitamine, minerale uključujući i elemente u tragovima, aminokiseline, esencijalne masne kiseline, vlakna, razne biljne ekstrakte i ekstrakte zeljastog bilja koje imaju prehrambeni ili fiziološki utjecaj koji bi mogao biti prisutan u hrani te biti predmetom takvih tvrdnji. Stoga bi trebalo uspostaviti opća načela koja se mogu primijeniti na sve tvrdnje koje se navode na hrani s ciljem osiguravanja visoke razine zaštite potrošača, pružanja informacija potrošaču potrebnih za njegov odabir uz potpuno poznavanje činjenica, kao i s ciljem stvaranja jednakih uvjeta tržišnog natjecanja u prehrambenoj industriji.

[...]

(35) Odgovarajuće prijelazne mjere neophodne su kako bi subjektima u poslovanju s hranom omogućile prilagodbu zahtjevima ove Uredbe.“

- 4 Članak 1. stavci 1. i 2. navedene uredbe predviđaju:

„1. Ovom se Uredbom usklađuju odredbe utvrđene zakonom ili drugim propisima u državama članicama koje se odnose na prehrambene i zdravstvene tvrdnje u svrhu osiguravanja učinkovitog funkcioniranja unutarnjega tržišta uz istodobno pružanje visoke razine zaštite potrošača.

2. Ova se Uredba primjenjuje na prehrambene i zdravstvene tvrdnje u komercijalnoj komunikaciji, bilo u označavanju, bilo u prezentiranju, bilo u oglašavanju hrane koja se u tome stanju treba isporučiti krajnjem potrošaču.

U slučaju hrane koja nije pretpakirana (uključujući i svježe proizvode kao što su voće, povrće ili kruh) izloženih za prodaju krajnjem potrošaču ili masovnim ugostiteljima te prehrambenih proizvoda koji se pakiraju na mjestu prodaje na zahtjev kupca ili koji su pretpakirani s ciljem što ranije prodaje ne primjenjuju se članak 7. i članak 10. stavak 2. točke (a) i (b). Mogu se primjenjivati nacionalne odredbe sve dok se konačno ne donesu mjere na razini Zajednice [čiji je cilj izmjena elemenata ove Uredbe koji nisu ključni] u skladu s [regulatornim] postupkom [s kontrolom] iz članka 25. stavka 2. [3].

[...]“

5 Članak 2. navedene uredbe sadrži sljedeće definicije:

„1. Za potrebe ove Uredbe:

[...]

2. Također se primjenjuju i sljedeće definicije:

1. ‘tvrdnja’ znači svaka poruka ili izjava koja nije obvezujuća prema zakonodavstvu Zajednice ili nacionalnom zakonodavstvu, uključujući i slikovno, grafičko ili simboličko predstavljanje u bilo kojem obliku, kojom se izjavljuje, sugerira ili naznačuje da ta hrana ima određena svojstva;

[...]

4. ‘prehrambena tvrdnja’ znači svaka tvrdnja kojom se izjavljuje, sugerira ili naznačuje da ta hrana ima određena blagotvorna prehrambena svojstva zahvaljujući:

(a) energiji (kalorijskoj vrijednosti) koju ona:

- i. pruža;
- ii. pruža smanjenom ili povećanom stopom; ili
- iii. ne pruža; i/ili

(b) hranjivim tvarima ili ostalim tvarima koje ona:

- i. sadrži;
- ii. sadrži u smanjenom ili povećanom omjeru; ili
- iii. ne sadrži;

5. ‘zdravstvena tvrdnja’ znači svaka tvrdnja kojom se izjavljuje, sugerira ili naznačuje da postoji odnos između neke kategorije hrane, određene hrane ili jedne od njezinih sastavnica i zdravlja;

[...]“

6 Članak 3. stavak 1. iste uredbe naslovljen „Opća načela za sve tvrdnje“ glasi kako slijedi:

„Prehrambene i zdravstvene tvrdnje mogu se koristiti u označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane stavljene na tržište u Zajednici samo ako zadovoljavaju odredbe ove Uredbe.“

- 7 Članak 10. Uredbe br. 1924/2006 koji uređuje zdravstvene tvrdnje i naslovljen je „Posebni uvjeti“ u stavcima 1. do 3. određuje:

„1. Zdravstvene tvrdnje se zabranjuju, osim ako su u skladu s općim zahtjevima u Poglavlju II. [koje sadrži članke 3. do 7. navedene uredbe] i posebnim zahtjevima u ovome Poglavlju [koje sadrži članke 10. do 19. iste uredbe] te ako su odobrene u skladu s ovom Uredbom i uključene na popise odobrenih tvrdnji predviđene u člancima 13. i 14.

2. Zdravstvene tvrdnje dozvoljene su samo ako su sljedeće informacije uključene u oznaku ili ako ne postoji takva oznaka, [su priopćene] u prezentiranju [proizvoda] i [njegovom] oglašavanju:

- (a) izjava koja naznačuje važnost uravnoteženog i raznovrsnog načina prehrane i zdravog načina života;
- (b) količina hrane i uzorak njezine potrošnje koji su potrebni za dobivanje blagotvornog učinka za kakav se tvrdi da ta hrana ima;
- (c) kada je to primjereno, izjava upućena osobama koje bi trebale izbjegavati tu hranu; te
- (d) odgovarajuće upozorenje za proizvode za koje postoji vjerojatnost da predstavljaju opasnost po zdravlje ako ih se pretjerano konzumira.

3. Upućivanja na opće, nespecifične koristi hranjive tvari ili prehrambenog proizvoda za opće zdravlje ili dobrobit u vezi sa zdravljem dozvoljena su samo ako su popraćena posebnom zdravstvenom tvrdnjom uključenom na popise predviđene člancima 13. ili 14.“

- 8 Članak 13. te uredbe naslovljen „Zdravstvene tvrdnje osim onih koje se odnose na smanjenje rizika od neke bolesti te na razvoj i zdravlje djece“ u stavcima 1. do 3. navodi:

„1. Zdravstvene tvrdnje koje opisuju ili se odnose na:

- (a) ulogu neke hranjive tvari ili ostalih tvari u rastu, razvoju i funkcijama tijela; ili
- (b) psihološke ili bihevioralne funkcije; ili
- (c) ne dovodeći u pitanje Direktivu [Komisije] 96/8/EZ [od 26. veljače 1996. o hrani namijenjenoj smanjenju tjelesne mase pri energetske ograničenim dijetama (SL L 55, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 50.)], mršavljenje ili kontroliranje tjelesne težine ili smanjenje tjelesne težine u smislu gladovanja ili povećanje tjelesne težine u smislu zasićenja ili smanjenje dostupne energije iz načina prehrane,

koje su navedene na popisu predviđenom stavkom 3. mogu se stavljati, a da pritom ne moraju podlijetati postupcima utvrđenim člancima 15. do 19., ako:

- i. se temelje na općeprihvaćenim znanstvenim dokazima; i
- ii. ih prosječni potrošač dobro razumije.

2. Države članice Komisiji dostavljaju popise tvrdnji iz stavka 1. najkasnije do 31. siječnja 2008., zajedno sa svim uvjetima koji se na njih primjenjuju te upućivanjima na relevantna znanstvena obrazloženja.

3. Nakon konzultacija s [Europskom] [a]gencijom [za sigurnost hrane], Komisija, u skladu s [regulatornim] postupkom [s kontrolom] iz članka 25. stavka 2. [3.], donosi popis dozvoljenih tvrdnji Zajednice [čiji je cilj izmjena elemenata ove Uredbe koji nisu ključni] iz stavka 1. te sve potrebne uvjete za uporabu tih tvrdnji najkasnije do 31. siječnja 2010.“

- 9 Članak 14. navedene uredbe naslovljen „Tvrdnje o smanjenju rizika od neke bolesti i tvrdnje koje se odnose na razvoj i zdravlje djece“ propisuje kako slijedi:

„1. Neovisno o članku 2. stavku 1. točku (b) Direktive 2000/13/EZ, [sljedeće] tvrdnje [...] mogu se stavljati onda kada je u skladu s postupkom utvrđenim u člancima 15., 16., 17. i 19. ove Uredbe odobreno njihovo uvrštenje na popis Zajednice s takvim dozvoljenim tvrdnjama, zajedno sa svim potrebnim uvjetima za uporabu tih tvrdnji[:]

[(a) tvrdnje o smanjenju rizika od neke bolesti;

(b) tvrdnje koje se odnose na razvoj i zdravlje djece].

2. Osim općih zahtjeva utvrđenih u ovoj Uredbi te posebnih zahtjeva iz stavka 1., oznake tvrdnji o smanjenju rizika od neke bolesti ili, ako ne postoje takve oznake, prezentiranje ili oglašavanje, također sadržavaju izjavu kojom se naznačuje da bolest na koju se odnosi ta tvrdnja ima višestruke čimbenike rizika te da izmjena jednog od tih čimbenika rizika može, ali i ne mora imati blagotvoran učinak.“

- 10 Članak 28. iste uredbe naslovljen „Prijelazne mjere“ u stavicama 5. i 6. predviđa:

„5. Zdravstvene tvrdnje iz članka 13. stavka 1. točke (a) mogu se stavljati [...] od datuma stupanja ove Uredbe na snagu sve do datuma donošenja popisa iz članka 13. stavka 3. pod odgovornošću subjekata u poslovanju s hranom, pod uvjetom da su one usklađene s ovom Uredbom i postojećim nacionalnim odredbama koje se na njih primjenjuju te ne dovodeći u pitanje donošenje zaštitnih mjera iz članka 24.

6. Zdravstvene tvrdnje osim onih iz članka 13. stavka 1. točke (a) i članka 14. [stavka 1. točke (a)] koje su se koristile u skladu s nacionalnim odredbama prije datuma stupanja ove Uredbe na snagu podliježu sljedećem:

(a) zdravstvene tvrdnje koje su bile predmet ocjenjivanja i odobrenja u nekoj državi članici odobravaju se na sljedeći način:

- i. države članice dostavljaju Komisiji najkasnije do 31. siječnja 2008. takve tvrdnje, zajedno s izvješćem u kojem se ocjenjuju znanstveni podaci koji podupiru tu [svaku] tvrdnju;
- ii. nakon konzultiranja [Europske] [a]gencije [za sigurnost hrane] Komisija donosi, u skladu s [regulatornim] postupkom [s kontrolom] iz članka 25. stavka 2. [3.] Odluku o zdravstvenim tvrdnjama odobrenima na taj način [čiji je cilj izmjena elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je].

Zdravstvene tvrdnje koje nisu odobrene prema tome postupku mogu se nastaviti koristiti još šest mjeseci od donošenja te Odluke;

(b) [na] zdravstvene tvrdnje koje nisu bile predmet ocjenjivanja i odobravanja u nekoj državi članici [primjenjuju se sljedeće odredbe]: takve tvrdnje mogu se nastaviti koristiti pod uvjetom da se podnese zahtjev prema ovoj Uredbi prije 19. siječnja 2008.; zdravstvene tvrdnje koje nisu odobrene prema tom postupku mogu se nastaviti koristiti još šest mjeseci od donošenja te Odluke prema članku 17. stavku 3.“

11 Sukladno članku 29. Uredbe br. 1924/2006:

„Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od 1. srpnja 2007.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.“

Njemačko pravo

12 Pod naslovom „Odredbe o zaštiti od prevare“ članak 11. stavak 1. Zakonika o hrani, proizvodima za učestalu potrošnju i hrani za životinje (Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch) u tekstu koji se primjenjuje na predmet iz glavnog postupka (u daljnjem tekstu: LFGB) određuje:

„Zabranjeno je stavljati u prodaju hranu pod zavaravajućim nazivom ili sa zavaravajućom izjavom ili je prezentirati ili promovirati općenito ili u pojedinom slučaju putem zavaravajućih prezentacija ili drugih izjava. Prevarom se osobito smatra

1. kad se kod hrane koriste nazivi, izjave, prezentiranje, opisi ili druge izjave koje mogu dovesti u zabludu o njenim osobinama, posebno o vrsti, kvaliteti, sastavu, količini, roku trajanja, porijeklu, mjestu iz kojeg dolazi ili načinu na koji se proizvodi ili dobiva;

[...]“

Glavni postupak i prethodno pitanje

13 Iz odluke o upućivanju zahtjeva za prethodnu odluku razvidno je da se Ehrmann bavi proizvodnjom i distribucijom mliječnih proizvoda, među ostalim svježeg sira s voćem pod nazivom „Monsterbacke“, koje u prodaji nudi u pakiranju od šest čašica od 50 g (u daljnjem tekstu: predmetni proizvod).

14 Prema tablici hranjivih vrijednosti koja je prikazana na pakiranju predmetnog proizvoda, 100 g tog proizvoda ima kalorijsku vrijednost od 105 kcal, sadrži 13 g šećera, 2,9 g masti i 130 mg kalcija. Sud koji je uputio zahtjev navodi da, usporedbe radi, 100 g kravljeg mlijeka sadrži također 130 mg kalcija, ali samo 4,7 g šećera.

15 Tijekom 2010. na površinu svakog pakiranja predmetnog proizvoda postavljen je slogan „Vrijedi kao dnevna čaša mlijeka!“ (u daljnjem tekstu: slogan). Oznaka i prezentiranje tog proizvoda nisu sadržavali nijednu od informacija iz članka 10. stavka 2. točaka (a) i (d) Uredbe br. 1924/2006.

16 Wettbewerbszentrale je smatrala da slogan predstavlja zavaravajući naziv u smislu članka 11. stavka 1. druge rečenice točke 1. LFGB-a zato što nije upozoravao na količinu šećera sadržanu u predmetnom proizvodu koja je mnogo veća nego u mlijeku. Slogan osim toga krši Uredbu br. 1924/2006 time što sadrži prehrambene tvrdnje kao i zdravstvene tvrdnje u smislu te uredbe. Naime, referiranje na mlijeko znači, barem neizravno, da predmetni proizvod i sam sadrži veliku količinu kalcija, pa slogan ne predstavlja samo običnu tvrdnju o kvaliteti već potrošaču također obećava prednost po pitanju zdravlja.

17 Wettbewerbszentrale je stoga pokrenula postupak pred Landgerichtom Stuttgart (regionalni sud u Stuttgartu) radi prestanka korištenja i naknade troškova opomene.

- 18 Ehrmann je pred tim sudom zahtijevao da se odbije tužbeni zahtjev tvrdeći da, bez obzira što je predmetni proizvod hrana koja se može usporediti s mlijekom, potrošač taj proizvod ne poistovjećuje s mlijekom. Osim toga, razlika u sadržaju šećera između tog proizvoda i mlijeka premala je da bi bila značajna. Slogan usto ne navodi da taj proizvod ima određena specifična nutritivna svojstva pa stoga predstavlja samo tvrdnju o kvaliteti koju ne pokriva Uredba 1924/2006. Ehrmann je također istaknuo da se, sukladno članku 28. stavku 5. te uredbe, članak 10. stavak 2. navedene uredbe nije primjenjivao u vrijeme nastanka činjenica iz glavnog postupka.
- 19 Landgericht Stuttgart je presudom od 31. svibnja 2010. odbio tužbu koju je podnio Wettbewerbszentrale.
- 20 Nakon što je Wettbewerbszentrale uložila žalbu Oberlandesgericht Stuttgart (viši regionalni sud u Stuttgartu) je presudom od 3. veljače 2011. prihvatio zahtjev za prestanak korištenja i naknadu troškova opomene. Taj je sud smatrao da slogan nije predstavljao ni prehrambenu ni zdravstvenu tvrdnju u smislu Uredbe br. 1924/2006, pa da stoga nije ulazio u područje primjene navedene uredbe. Međutim, on smatra da slogan predstavlja zavaravajući naziv u smislu članka 11. stavka 1. prve rečenice i točke 1. druge rečenice LFGB-a jer je odnosni proizvod u jednakoj količini sadržavao mnogo veću količinu šećera nego punomasno mlijeko.
- 21 Ehrmann je protiv presude Oberlandesgerichta Stuttgart pokrenuo postupak „revizije“ pred Bundesgerichtshofom (Savezni vrhovni sud) te je ostao kod svih svojih zahtjeva tražeći od tog suda da se odbije zahtjev koji je istaknula Wettbewerbszentrale.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev smatra da slogan ne predstavlja zavaravajući naziv u smislu članka 11. stavka 1. prve rečenice i točke 1. druge rečenice LFGB-a i da se ne može smatrati prehrambenom tvrdnjom u smislu članka 2. stavka 2. točke 4. Uredbe br. 1924/2006. On međutim smatra da slogan predstavlja zdravstvenu tvrdnju u smislu članka 2. stavka 2. točke 5. te uredbe. Naime, u javnosti je relevantno stajalište da mlijeko ima blagotvoran učinak na zdravlje, posebno kod djece i mladih, prije svega zbog činjenice da sadrži mineralne sastojke. Slogan predmetnom proizvodu pridaje blagotvorni učinak poistovjećujući ga s dnevnom čašom mlijeka. Na taj se način sugerira da postoji veza između tog proizvoda i zdravlja potrošača, a ta je veza prema presudi Deutsches Weintor (C-544/10, EU:C:2012:526, t. 34. i 35.) dovoljna da bi se utvrdilo postojanje zdravstvene tvrdnje.
- 23 Međutim, sud koji je uputio zahtjev ističe da se informacije predviđene u članku 10. stavku 2. Uredbe br. 1924/2006 nisu nalazile na oznaci spomenutog proizvoda u vrijeme kad su se dogodile činjenice iz spora o kojem se vodi glavni postupak, to jest tijekom 2010. godine.
- 24 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:
- „Je li 2010. trebalo poštivati obveze informiranja predviđene u članku 10. stavku 2. Uredbe br. 1924/2006?“

O prethodnom pitanju

- 25 Prije svega treba istaknuti da su prema članku 10. stavku 1. Uredbe br. 1924/2006 zdravstvene tvrdnje zabranjene, osim ako su u skladu s člancima 3. i 7. te uredbe, s posebnim uvjetima iz članka 10. do 19. navedene uredbe te ako su odobrene u skladu s tom istom uredbom.
- 26 Iz članka 10. stavka 1. Uredbe br. 1924/2006 također proizlazi da, kako bi se mogle koristiti sukladno toj uredbi, zdravstvene tvrdnje moraju biti uključene na popise odobrenih tvrdnji predviđene u člancima 13. i 14. navedene uredbe. Taj uvjet podrazumijeva da se popisi iz navedenih članaka moraju usvojiti i objaviti.

- 27 Sud koji je uputio zahtjev u svojoj je odluci s tim u vezi istaknuo da u vrijeme kad su se dogodile činjenice iz spora o kojem se vodi glavni postupak popisi iz članka 13. i 14. Uredbe br. 1924/2006 još nisu bili usvojeni i objavljeni.
- 28 Pored činjenice što zdravstvene tvrdnje trebaju ispunjavati uvjete predviđene u članku 10. stavku 1. te uredbe, one također trebaju biti popraćene obveznim informacijama propisanim u članku 10. stavku 2. iste uredbe.
- 29 Naime, u navedenoj odredbi navodi se da su zdravstvene tvrdnje dopuštene samo ako su ondje nabrojane informacije uključene u oznaku ili ako ne postoji takva oznaka, ako su priopćene u prezentiranju proizvoda ili u njegovom oglašavanju.
- 30 Međutim, uvjeti iz članka 10. stavka 2. Uredbe br. 1924/2006 dolaze neposredno nakon navođenja uvjeta predviđenih u članku 10. stavku 1. te uredbe kako zdravstvena tvrdnja ne bi bila zabranjena. Prema sustavnom tumačenju spomenute uredbe, oni su pridodani tim uvjetima i pretpostavljaju ispunjenje ovih posljednjih da bi zdravstvena tvrdnja bila odobrena na temelju te iste uredbe.
- 31 Štoviše, potrebno je istaknuti da članak 28. Uredbe br. 1924/2006 predviđa prijelazne mjere koje, kako se navodi u uvodnoj izjavi 35. te uredbe, imaju za cilj da subjektima u poslovanju s hranom omogućе prilagodbu zahtjevima te uredbe. Kad je riječ o zdravstvenim tvrdnjama, te su prijelazne mjere predviđene u članku 28. stavcima 5. i 6. iste uredbe.
- 32 Sukladno članku 28. stavku 5. Uredbe br. 1924/2006, zdravstvene tvrdnje iz članka 13. stavka 1. točke (a) navedene uredbe mogle su se stavljati na hranu od datuma stupanja na snagu ove uredbe sve do datuma donošenja popisa iz članka 13. stavka 3. iste uredbe pod odgovornošću subjekata u poslovanju s hranom, pod uvjetom da su one usklađene s Uredbom br. 1924/2006 i postojećim nacionalnim odredbama koje se na njih primjenjuju te ne dovodeći u pitanje donošenje zaštitnih mjera iz članka 24. te uredbe.
- 33 Iz teksta članka 28. stavka 5. spomenute uredbe proizlazi da je subjekt u poslovanju s hranom mogao, na svoju odgovornost i pod definiranim uvjetima, koristiti zdravstvene tvrdnje u razdoblju od stupanja na snagu te uredbe do usvajanja popisa iz članka 13. Uredbe br. 1924/2006. S tim u vezi treba podsjetiti da je sukladno svom članku 29. ta uredba stupila na snagu 19. siječnja 2007. i da se primjenjuje od 1. srpnja 2007.
- 34 Kada je riječ o zdravstvenim tvrdnjama različitim od onih iz članka 13. stavka 1. točke (a) i članka 14. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1924/2006, one su predmet prijelazne mjere iz članka 28. stavka 6. navedene uredbe.
- 35 Međutim, treba istaknuti da se navedena odredba odnosi na zdravstvene tvrdnje koje su se koristile sukladno nacionalnim propisima prije stupanja na snagu Uredbe br. 1924/2006, odnosno prije 19. siječnja 2007. Međutim, u konkretnom slučaju iz odluke o upućivanju zahtjeva za prethodnu odluku razvidno je da se slogan počeo stavljati na predmetni proizvod tijekom 2010. godine. Članak 28. stavak 6. stoga se ne može primijeniti na predmet poput onoga iz glavnog postupka.
- 36 Slijedom navedenog, i neovisno o eventualnoj primjeni članka 10. stavka 3. Uredbe br. 1924/2006, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri potpada li slogan u predmetu iz glavnog postupka pod članak 13. stavak 1. točku (a) navedene uredbe i, u slučaju potvrđnog odgovora, ispunjava li uvjete predviđene člankom 28. stavkom 5. Uredbe.
- 37 Ako je tome tako, iz sustavnog tumačenja spomenutog u točki 30. ove presude proizlazi da zdravstvena tvrdnja, sve dok nije zabranjena na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe br. 1924/2006, u vezi s člankom 28. stavkom 5. navedene uredbe, treba biti popraćena obveznim informacijama propisanim u članku 10. stavku 2. te uredbe.

- 38 U tom smislu članak 28. stavak 5. spomenute uredbe navodi da se zdravstvene tvrdnje mogu koristiti pod uvjetom da su u skladu s Uredbom br. 1924/2006, a to znači da prije svega trebaju ispunjavati obveze predviđene člankom 10. stavkom 2. te uredbe.
- 39 U prilog takvom sustavnom tumačenju ide i činjenica da ni članak 10. ni članak 28. stavak 5. a ni neka druga odredba Uredbe br. 1924/2006 ne predviđaju da se članak 10. stavak 2. te uredbe primjenjuje samo nakon usvajanja popisa odobrenih tvrdnji iz članka 13. navedene uredbe.
- 40 Osim toga, kako se navodi u članku 1. Uredbe br. 1924/2006, cilj je te uredbe osigurati učinkovito funkcioniranje unutarnjega tržišta uz istodobno pružanje visoke razine zaštite potrošača. U tom pogledu uvodne izjave 1. i 9. navedene uredbe preciziraju da prije svega treba potrošaču pružiti informacije koje su potrebne za njegov odabir uz poznavanje činjenica.
- 41 Međutim, kao što je i istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 83. svojeg mišljenja, prisutnost informacija predviđenih u članku 10. stavku 2. Uredbe br. 1924/2006 omogućava zaštitu potrošača ne samo u slučaju kad je hrana predmet zdravstvene tvrdnje navedene na popisima odobrenih zdravstvenih tvrdnji iz članka 13. navedene uredbe, nego i u slučajevima kad se takva tvrdnja koristi u skladu s prijelaznom mjerom predviđenom u članku 28. stavku 5. te uredbe.
- 42 Pored toga, kada je riječ o tvrdnji koja nije bila zabranjena na temelju članka 10 stavka 1. u vezi s člankom 28. stavkom 5. Uredbe br. 1924/2006, činjenica da popis odobrenih tvrdnji iz članka 13. te uredbe još nije bio usvojen ne znači da su subjekti u poslovanju s hranom oslobođeni od obveze pružanja informacija potrošačima koje su predviđene članom 10. stavkom 2. navedene uredbe.
- 43 Naime, u okviru prijelazne mjere propisane u članku 28. stavku 5. Uredbe br. 1924/2006, poslovni subjekt koji je odlučio koristiti zdravstvenu tvrdnju morao je na vlastitu odgovornost znati kakve posljedice za zdravlje ima hrana o kojoj je riječ, pa tako i raspolagati informacijama koje se zahtijevaju u članku 10. stavku 2. navedene uredbe.
- 44 Uzevši obzir sve navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da Uredbu br. 1924/2006 treba tumačiti u smislu da su obveze navođenja informacija predviđene u članku 10. stavku 2. te uredbe već bile na snazi tijekom 2010. godine u pogledu zdravstvenih tvrdnji koje nisu bile zabranjene na temelju članka 10. stavka 1. te uredbe u vezi s člankom 28. stavcima 5. i 6. iste uredbe.

Troškovi

- 45 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 116/2010 od 9. veljače 2010., treba tumačiti u smislu da su obveze navođenja informacija predviđene u članku 10. stavku 2. te uredbe već bile na snazi tijekom 2010. godine u pogledu zdravstvenih tvrdnji koje nisu bile zabranjene na temelju članka 10. stavka 1. navedene uredbe u vezi s člankom 28. stavcima 5. i 6. iste uredbe.

Potpisi